

עמ"י 42764/11/22 - מוחמד מחאמיד נגד מדינת ישראל- משטרת אום אל פחם

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 42764-11-22 מחאמיד (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון
מוחמד מחאמיד
העורר
ע"י ב"כ עוה"ד תאופיק ג. ג'בארין
נגד
מדינת ישראל- משטרת אום אל פחם
המשיבה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת נ. הרצמן אבי-יצחק) שניתנה ביום 20.11.2022 בתיק מעצר 26891-11-22 (להלן: "**בית משפט קמא**") לפיו הורה בית משפט קמא על הארכת מעצרו של העורר בפעם השלישית, עד ליום 24.11.2022, וכך נקבע:

"בפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של החשוד למשך 10 ימים.

החשוד נעצר ביום 14/11/22, בשעה 02:50, בחשד לכך שתקף את אמו ואחותו תוך גרימת חבלות לאמו וכן שבר חפצים בבית. עוד מיוחסת לחשוד הפרת הוראת קצין. כפי שנכתב בהחלטות הקודמות, מיום 14 ו - 17/11, חומר החקירה מגלה חשד סביר בעוצמה גבוהה לביצוע העבירות המיוחסות לחשוד.

החשוד עדיין מאושפז בבית החולים שער מנשה לאור מצבו הנפשי וזאת תחת הוראת אשפוז של הפסיכיאטר המחוזי. לטענת ב"כ החשוד די בכך ואין צורך בהארכת מעצרו לצורכי חקירה. לעומת זאת, המבקשת סבורה כי לאור פעולות החקירה החינוכיות ולאור מסוכנותו של החשוד, יש צורך בהארכת מעצרו.

בנקודת הזמן הנוכחית, מצב הדברים מבחינת התקדמות החקירה נותר דומה לזה שהיה ביום 17/11/22, שכן פעולות החקירה המצריכות את חקירת החשוד או שיתוף פעולה מצדו טרם בוצעו. פעולות חקירה אלה כפי שנכתב על ידי כב' השופט קפלן ביום 17/11/22 יש לבצע כאשר החשוד מצוי במעצר.

בנסיבות אלה, וכאשר חלופת מעצר איננה באה בחשבון בשלב זה, אני מוצאת להאריך את מעצרו של החשוד פעם נוספת לצורך ביצוע פעולות החקירה המפורטות בדוח הסודי, ואולם על היחידה החוקרת לכלכל את צעדיה בהתאם ככל שבמהלך תקופת הארכה זו לא תתקדם החקירה. אשר על כן, הנני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד ליום 24/11/22 בשעה 10:00. החשוד ישהה במעצר בתנאי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי..." (להלן: "**החלטת בית משפט קמא**")

2. בהודעת הערר טען הסנגור כי בית משפט קמא טעה עת הורה על הארכת מעצרו של העורר, שכן מאז הארכת מעצרו הראשונה (יום 14.11.2022) לא ביצעה המשטרה כל פעולת חקירה עם העורר. בנוסף, טען כי המשך

- פעולות החקירה אינן מחייבות בהכרח את החזקתו במעצר. אמו ומשפחתו של העורר מסרו עדות במשטרה ונראה כי אין עדים נוספים לחקירת תיק זה. מכאן, נדמה כי רשימת פעולות החקירה שנותרו אינן בנות שיבוש וממילא אינן מצדיקות את הארכת מעצרו. הארכת המעצר השלישית של העורר אינה סבירה, אינה מידתית ופוגעת קשות בזכויות העורר, הלומד להשכלתו הגבוהה וללא כל עבר פלילי קודם.
3. בדיון שבפניי הוסיף וטען הסנגור כי בית משפט קמא טעה עת האריך את מעצרו של העורר פעם שלישית כאשר המשטרה לא מבצעת כל פעולות חקירה הקשורות לעורר. את עילת המסוכנות ניתן לאיין שהרי העורר נמצא תחת הוראת אשפוז כפוי ובהתאם למצבו, תוארך תקופת האשפוז או תקוצר ולצורך כך הציג אסופת פסיקה.
4. המשיבה מצדה טענה כי יש להותיר את החלטת בית משפט על כנה. הוראת האשפוז מעידה על המסוכנות הגבוהה של העורר, שהינו אדם אלים שתקף את אמו ואת בת זוגו. בהארכות המעצר הקודמות צוינה המסוכנות הגבוהה של העורר. באירוע קודם (17.10.2022) תקף העורר את אמו ועל אף שהורחק מאום אל פאחם ועל אף שנאסר עליו ליצור עמה קשר, הוא חזר הביתה. הוראת האשפוז אינה מאיינת את המסוכנות שכן היא קצובה בזמן ויכולה להסתיים בעת הקרובה. לא ניתן להמשיך בפעולות החקירה בשל מצבו הנפשי של העורר. יתרת הפעולות הנדרשות להשלמת החקירה נעוצות בעורר עצמו ומפאת מצבו, לא ניתן להשלימן. יכולת השיבוש של העורר בתיק זה היא גבוהה ביותר ועל כן יש להותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה.
5. בתום הדיון ביקשתי לקבל הודעת עדכון מבית החולים 'שער מנשה' האם הוארכה הוראת האשפוז של המבקש ובמענה הודיע בית החולים כי הוראת האשפוז הכפויה הוארכה למשך 7 ימים נוספים עד ליום 27.11.2022 וזאת בהתאם לסעיף 10(ב) לחוק לטיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991.
6. אפשרתי לצדדים להשלים טיעון בכתב. הסנגור טען כי הוא חוזר על טיעוניו שהוראת האשפוז מייתרת את הצורך במתן צו מעצר פלילי. לטעמו ניתן להאריך את תקופת האשפוז ככל שמצבו הנפשי של העורר יצדיק זאת. משכך, ביקש לקבל את הערר ולהורות על ביטול צו המעצר.
7. השאלה המרכזית העומדת בפניי הינה האם מתן הוראת אשפוז כפוי מייתרת את הצורך בצו מעצר ימים. לעניין זה, דעתי היא כי לא ניתן לקבוע באופן קטגורי כלל רוחבי כי הוראת אשפוז כפוי מייתרת את הצורך בצו מעצר. יש מקרים **שדי בהוראת האשפוז** ויש מקרים **שאינ בה די**. כל מקרה לגופו על פי הנסיבות הקונקרטיות של החשוד, נסיבות העבירה ועוד.
8. שאלת המסוכנות הנשקפת מצד העורר אינה במחלוקת. אף לו הייתה במחלוקת, דומני שהארכת הוראת אשפוז כפוי שנתנה ביום 14.11.2022 והוארכה פעם נוספת עד ליום 27.11.2022, מלמדת על מסוכנותו הרבה של העורר. כידוע, להוראת אשפוז כפוי שתי תכליות, האחת להבטיח קבלת טיפול רפואי לו זקוק העורר והשנייה מניעת סכנה הנשקפת מצדו כלפי עצמו ו/או כלפי אחרים. משהוארכה תקופת האשפוז הכפוי מעבר לימים שקצב בית משפט קמא למעצרו של העורר, הרי שהחשש בגין אותה מסוכנות הנטענת ע"י המדינה קיבל מענה הולם. כאן המקום לציין שהעורר נעדר עבר פלילי.
9. עילת המעצר שנותרה לבחינה הינה עילת שיבוש החקירה. מעיון בהחלטת בית משפט קמא ובדוח הסודי שהוגש לפניי בדיון, עולה כי קיים חשש לשיבוש חקירה ביחס לשתי פעולות חקירה. השאלה ביחס לפעולות אלו הינה האם הכרחי ונחוץ לנקוט בצעד הקיצוני של מעצר העורר, או שמא ניתן למנוע את השיבוש בצווים מידתיים החותרים אל עבר האיזון הראוי בו הפגיעה בזכויותיו של העורר תיעשה בצורה מידתית ולא תסכל את אינטרס הציבור בהשלמת החקירה ובסיומה.
10. אני בדעה כי מעבר ישיר מבית חולים פסיכיאטרי בו מצוי העורר בכפייה, עורר שאין לו עבר פלילי וזהו אשפוז הראשון, היישר אל עבר חדר העצורים בתחנת משטרה, וזאת אך בשל אותן פעולות חקירה שניתן להבטיח את ביצוען באמצעות הוראות חלופיות, אינו מידתי וכי ניתן להפיג את החשש מפני המסוכנות ושיבוש ההליכים בהוראות

מידתיות.

11. יש לקוות כי תחול הטבה במצבו הרפואי של העורר. הטבה במצבו הרפואי משמעותה האינהרנטית היא גם הפחתה במסוכנותו. האירועים המיוחסים לעורר בוצעו כאשר היה במצב פסיכוטי פעיל. חזקה היא שבית החולים ישחררו רק כאשר תחול הטבה משמעותית במצבו הבריאותי ומסוכנותו תפחת. הארכת המעצר פעם שלישית כאשר בשתי הארכות המעצר האחרונות (מיום 17.11.2022 ו- 20.11.2022) לא הצליחה המשטרה לבצע כל פעולה הקשורה לעורר מוקשית היא, שכן אין לדעת עד מתי יוארך אשפוזו של העורר והאם תצליח המשטרה לבצע את המשך החקירה לעת הזו.

12. לאור האמור לעיל אני מורה כי אין מקום להמשך מעצרו של העורר, הנתון בהוראת אשפוז כפוי במרכז לבריאות הנפש שער מנשה. נאסר על העורר להתקרב לבית מגורי אמו ו/או ליצור קשר עם אמו ו/או עם בני משפחתו במישרין ו/או בעקיפין וזאת למשך 20 יום מהיום. ככל שישוחרר העורר מבית החולים, עליו להתייצב לחקירה לפי דרישת המשטרה. מנהל בית החולים ו/או הפסיכיאטר המחוזי מתבקשים להודיע למשטרת ישראל אודות שחרורו של העורר.

13. המזכירות תמציא החלטתי זו בדחיפות לצדדים (אשר ביקשו שהחלטה תינתן שלא בנוכחותם) ולבית החולים שער מנשה אשר יעביר עותק מהחלטתי זו לעורר וכן יפעל בהתאם לאמור בסעיף 12 להחלטה.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ג, 23 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.